

د قرآن نور

اوه ويشتمه جز - درس 271: سورة الواقعة - آيات 41-96

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ	مَا	أَصْحَابُ الشَّمَالِ ﴿٤١﴾
او گس لاس والا / چپه لاس والا	خه دی	گس لاس والا / چپه لاس والا

فِي سَمُومٍ	وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾
په سخته گرمه هوا کښې	او يشيدلی اوبو کښې

وَزَلَّ	مَنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾
او په سوری کښې	د سخت تور لوگی

لَا	بَارِدٍ	وَلَا	كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾
نه به	یخه (وی)	او نه	عزت والا / عمده

إِنَّهُمْ	كَانُوا	قَبْلَ	ذَلِكَ	مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾
په شکه هغوی	وو هغوی	وړاندې	د دې نه	خوشحاله

وَكَانُوا	يُصِرُّونَ	عَلَىٰ الْحِنثِ	الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾
او وو هغوی	هغوی اصرار کوؤ	په گناه باندې	ډیر لوئې

د قرآن نور

اوه ويستمه جز - درس 271: سورة الواقعة - ايات 41-96

وَكُنَّا	مِثْنَا	أَنبَا	يَقُولُونَ	وَكَاؤُوا
او شو مونږ	مره شو مونږ	آيا چه كله	هغوى به وے	او وو هغوى
لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾		أَعِنَّا	وَعِظْمًا	تُرَابًا
البتہ دوباره راپاخولے کيرو		آيا بے شکه مونږ به	او هډوکی	خاوره

أَلْوَلُونَ ﴿٤٨﴾	ءَابَاؤُنَا	أَوْ
پخوانی	ځمونږ پلاران او نیکونه	آيا

وَأَلْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾	أَلْوَلِينَ	إِنَّ	قُلْ
او وروستنی به	اولنی	بے شکه	اووایی

يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾	إِلَىٰ مِيقَاتِ	لَمَجْمُوعُونَ
د یوے ورځے معلومے	په یو مقرر وخت باند	البتہ جمع کیدو والا وی

الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾	الضَّالُّونَ	أَيُّهَا	إِنَّكُمْ	ثُمَّ
دروغ گنڀولو والو	گمراهانو!	اے	بے شکه تاسو	بیا

مِّنْ زُقُومٍ ﴿٥٢﴾	مِنْ شَجَرٍ	لَّا يَكُونُ
د زقوم	د یوے اوڙ نه	البتہ خوږلو والا یی

د قرآن نور

اوه ويستمه جز - درس 271: سورة الواقعة - ايات 41-96

فَمَالُونَ	مِنْهَا	الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾
بيا ڊکولو والا يئ	د دے نه	خيٽي

فَشْرِبُونَ	عَلَيْهِ	مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾
بيا خڪلو والا يئ	په هغه باند	د يشيدلي اوبو نه

فَشْرِبُونَ	شُرِبَ	الْهِيمِ ﴿٥٥﴾
بيا به خڪلو والا يئ	خڪل	د تڙي اوبن په شان

هَذَا	نَزَّلَهُمْ	يَوْمَ	الَّذِينَ ﴿٥٦﴾
دا به وي	ميلمستيا د هغوي	د ورځ	د بدلے

نَحْنُ	خَلَقْنَاكُمْ	فَلَوْلَا	تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾
مونڙ	پيدا ڪري يئ مونڙ تاسو	پس ولي نه	تاسو تصديق ڪوي -

أَفَرَأَيْتُمْ	مَا	تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾
آيا ولي اوڪتل تاسو	شه چه	تاسو نطفه تويوي

ءَأَنْتُمْ	تَخْلُقُونَهُ	أُمَّ	نَحْنُ	الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾
آيا تاسو	تاسو پيدا ڪوي هغه	يا	مونڙ يو	پيدا ڪولو والا -

د قرآن نور

اوه ويشتمه جز - درس 271: سورة الواقعة - آيات 41-96

نَحْنُ	قَدَّرْنَا	بَيْنَكُمْ	أَلْمُوتِ	وَمَا	نَحْنُ	بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
مونږ	مقدر ڪړو مونږ	په مينځ ڪنڻ ستاسو	مرگ	او نه يو	مونږ	عاجز يو/ بائلو والا يو -

عَلَى	أَنْ	نُبَدَّلَ	أَمْثَلَكُمْ	وَنُنشِئُكُمْ
په دے باند	چه	مونږ بدل ڪړو	ستاسو په شان	او مونږ د نوي سر نه پيدا ڪړو تاسو
فِي مَا			لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾	
په داسے صورت ڪنڻ چه			نه تاسو پوهيڙي -	

وَلَقَدْ	عَلِمْتُمْ	النَّشْأَةَ	الأُولَى	فَلَوْلَا	تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
او البتہ ڊے شڪه	پوهه شوي تاسو	په پيدائش	اولي	نو ولى نه	تاسو نصيحت قبلوي -

أَفَرَأَيْتُمْ	مَا	تَحْزُنُونَ ﴿٦٣﴾
آيا ڪٿي دي تاسو	خه چه	تاسو ڪري -

ءَأَنْتُمْ	تَرْزَعُونَهُ	أَمْ	نَحْنُ	الزَّرْعُونَ ﴿٦٤﴾
آيا تاسو	راخيڙوي دا	يا	مونږ يو	راخيڙولو والا/ راتوڪولو والا -

لَوْ	نَشَاءُ	لَجَعَلْنَاهُ	حُطَمَا	فَظَلْتُمْ	تَفْكَهُونَ ﴿٦٥﴾
که چرے	مونږ اوغوارو	البتہ مونږ به ڪړو دا	ريزه ريزه	نو شئي به تاسو	تاسو خبري جوڙوي -

د قرآن نور

اوه ويستمه جز - درس 271: سورة الواقعة - آيات 41-96

لَمُعْرَمُونَ ﴿٦٦﴾	إِنَّا
البته په تاوان کښ پریتلو -	په شکه مونږ

مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾	نَحْنُ	بَلْ
محروم شوی یو	مونږ خو	بلکه

تَشْرِبُونَ ﴿٦٨﴾	الَّذِي	الْمَاءِ	أَفْرَعَيْتُمْ
تاسو ئی خکئ	هغه چه	اوبه ته	آیا ولی اوکتل تاسو

الْمَنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾	نَحْنُ	أَمَّ	مِنَ الْمَرْزِنِ	أَنْزَلْتُمُوهُ	ءَأَنْتُمْ
ورولو والا	مونږ یو	یا	د وریخه نه	راوروی تاسو دا	آیا تاسو

تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾	فَلَوْلَا	أَجَا جَا	جَعَلْنَاهُ	نَشَاءُ	لَوْ
تاسو شکر ادا کوی	پس ولی نه	سخت ترخ	جوړ کړو مونږ دا	مونږ اوغواړو	که چرے

تُورُونَ ﴿٧١﴾	الَّتِي	النَّارِ	أَفْرَعَيْتُمْ
تاسو ئی بلوی	هغه چه	اور ته	آیا بیا اوکتل تاسو

الْمُنشُونَ ﴿٧٢﴾	نَحْنُ	أَمَّ	شَجَرَتَهَا	أَنْشَأْتُمْ	ءَأَنْتُمْ
پیدا کولو والا	مونږ یو	یا	اونه د هغه	پیدا کړی ده تاسو	آیا تاسو

د قرآن نور

اوه ويستمه جز - درس 271: سورة الواقعة - آيات 41-96

نَحْنُ	جَعَلْنَاهَا	تَذِكْرَةً	وَمَتَلَعَا	لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾
هم مونڙ	جوڙ ڪيو دا	يو نصيحت	او د فائدے شے	د مسافرانو دپاره

فَسَبِّحْ	بِأَسْمِ	رَبِّكَ	الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾
پس تسبيح ڪوئ	د نوم	د خپل رب	چه ڊير عظمت والا دے

فَلَا	أَقْسِمُ	بِمَوَاقِعِ	النُّجُومِ ﴿٧٥﴾
پس نه	خه قسم خورم	د غورزيدو د خائ / د پريوتو د خائ	د ستورو

وَأَنَّهُ	لَقَسَمٌ	لَّوْ	تَعْلَمُونَ	عَظِيمٍ ﴿٧٦﴾
او ٻے شڪه هغه	البتہ قسم دے	که چرے	تاسو پوهيرئ	ڊير لوئے

إِنَّهُ	لَقُرْءَانٌ	كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾
ٻے شڪه هغه	يقيناً قرآن دے	عزت والا

فِي كِتَابٍ	مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾
په يو ڪتاب ڪين	چه محفوظ دے

لَّا يَمَسُّهُ	إِلَّا	الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾
نه لاس وروڙے شي دے ته	مگر	چه ڊير پاڪ وي

د قرآن نور

اوه ویشتمہ جز - درس 271: سورة الواقعة - آیات 41-96

تَنْزِيلٌ	مَنْ رَبِّ	الْعَلَمِينَ ﴿٨٠﴾
نازل کرے شوے دے	د رب د طرفنہ	د تولو جہانونو

أَفْبِهَادًا	الْحَدِيثِ	أَنْتُمْ	مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾
آیا بیا د دے	خبری سرہ	تاسو	بے پروائی کوئی

وَتَجْعَلُونَ	رِزْقَكُمْ	أَنْتُمْ	تُكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾
او تاسو جو روئی	حصہ خپلہ	دا چہ تاسو	تاسو دروغ گنہری

فَلَوْلَا	إِذَا	بَلَغَتْ	الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾
پس ولی نہ	چہ کلہ	راورسیری (صاہ ساہ)	حلق تہ

وَأَنْتُمْ	حِينَئِذٍ	تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾
او تاسو	ہغہ وخت	تاسو گوری

وَنَحْنُ	أَقْرَبُ	إِلَيْهِ	مِنْكُمْ	وَلَكِن	لَّا	تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾
او مونبر	زیات نزدیے یو	ہغہ تہ	ستاسو نہ	او لیکن	نہ	تاسو وینی

فَلَوْلَا	إِنْ	كُنْتُمْ	غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾
پس ولی نہ	کہ چرے	ئی تاسو	نہ بدلہ ورکولو والا

د قرآن نور

اوه ويستمه جز - درس 271: سورة الواقعة - ايات 41-96

تَرْجِعُونَهَا	إِنْ	كُنْتُمْ	صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾
تاسو بيرته راوگرخوي دا	که چرے	ئي تاسو	ريشتيني

فَأَمَّا	إِنْ	كَانَ	مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾
پس ليکن	که چرے	وي هغه	د مقربين نه -

فَرُوحٍ	وَرِيحَانٌ	وَجَنَّتْ	نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾
نو راحتہ ده	او خوشبو دار گولونه / عمدہ رزق دے	او جنت	نعمتونو والا

وَأَمَّا	إِنْ	كَانَ	مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾
او ليکن	که چرے	وي هغه	د بنئي لاس والونه / د راسته لاس والو نه -

فَسَلِّمٌ	لَّكَ	مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾	
نو سلام دے	ستا دپاره	(چه تاسو) د بنئي لاس والو نه يئ / تاسو د راسته لاس والو نه يئ	

وَأَمَّا	إِنْ	كَانَ	مِنَ الْمُكَذِّبِينَ	الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾
او ليکن	که چرے	وي هغه	د دروغ گنرلو والو نه	د گمراه خلقو نه -

د قرآن نور

اوه ويشتمه جز - درس 271: سورة الواقعة - ايات 41-96

مَنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾	فَنُزِّلُ
له يشيدلو اوبه نه -	نو ميلمستيا ده

جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾	وَتَصْلِيَةُ
په جهنم کنښ -	او داخلیدل دی

الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾	حَقُّ	لَهُوَ	هَذَا	إِنَّ
یقینی خبره ده -	چه حق دے	البتہ ہم هغه دے	دا دے	بے شکہ

الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾	رَبِّكَ	بِاسْمِ	فَسَبِّحْ
چه ډیر لوئے شان والا دے -	د خپل رب	د نوم	پس تسبیح کوئ